- Jedná se o nedílnou součást vývoje jakéhokoliv SW
- Některé typy testů je možné automatizovat
- Budeme se bavit o tzv. unit testech (jednotkové testy)
 každý testuje právě jednu věc
- Testování probíhá následujícím způsobem
 - 1) předáme vstup
 - 2) očekáváme daný výstup
 - 3) pokud výstup neodpovídá vstupu, test selže > [!info] > **test driven developement** ... nejdříve napíšeme testy potom až kód
- V Pythonu máme k dispozici nativní možnost unit testů, avšak rozšířenější formou je balíček pytest

Balíček pytest

```
# soubor "test_inc.py"
def inc(x):
  return x + 1
# funkce test_inc provádějící test funkce inc
# assert již známe, pokud selže, selže i celkový test
def test inc():
  assert inc(3) == 5
  • Spuštěním příkazu pytest spustíme test
----- test session starts ------
platform linux -- Python 3.x.y, pytest-6.x.y, py-1.x.y, pluggy-1.x.y
cachedir: $PYTHON_PREFIX/.pytest_cache
rootdir: $REGENDOC TMPDIR
collected 1 item
test_sample.py F
                                                       [100%]
_____test_answer _____
  def test_answer():
     assert inc(3) == 5
Ε
      assert 4 == 5
Ε
      + where 4 = inc(3)
test_sample.py:6: AssertionError
======= short test summary info =============================
FAILED test_sample.py::test_answer - assert 4 == 5
```

Organizace testů

• Především jde o strukturu v adresáři

```
setup.py
mypkg/
   __init__.py
   app.py
   view.py
tests/
   test_app.py
   test_view.py
   ...
```

 V případě větší možné kombinace vstupů a výstupů je vhodné použít dekorátor @pytest.mark.parametrize (test je parametrizovaný)

```
import pytest
```

from algebra.vector import dot_product

```
Opytest.mark.parametrize(
    "v1, v2, result",
    [([1, 2, 3], [3, 2, 1], 10),
        ([-1, 2, 3], [3, 2, 1], 4)],
)
def test_dot_product(v1, v2, result):
    assert dot_product(v1, v2) == result
```

Fixtures

- Vidíme, že je nutné pro každý test vytvořit novou instanci třídy
- Použití tohoto dekorátoru nám zaručí, že se data pro každý test vytvoří znovu

```
import pytest
```

from data.index import Index

```
Opytest.fixtures
def labels():
   return ["key 1", "key 2", "key 3", "key 4", "key 5"]
```

```
@pytest.fixtures
def values():
   return [0, 1, 2, 3, 4]
# fixture může používat ostatní fixture
@pytest.fixtures
def index(labels):
   return Index(labels=labels)
# test používající dvě fixtures - index a labels
def test_index(index, labels):
   assert index.labels == test labels
   assert isinstance(index.labels, list)
   assert index.name == ""
# test používající dvě fixtures - index a labels
def test_get_loc(index, values):
   assert values[index.get_loc("key 2")] == 1
Testování výjimek
# testování situace kdy metoda musí vyvolat vyjimku
def test_invalid_key(index):
   with pytest.raises(KeyError):
       index.get_loc("key 10")
Testování v rámci docstringů
  • Elegantní testy pro jednoduché funkce
  • Příklady se rovněž zobrazí v nápovědě k funkci
def sum_two_numbers(a, b):
   """Sums two numbers.
   Args:
       a: first number
       b: second number
   Example:
       >>> sum_two_numbers(10, 20)
       >>> sum_two_numbers(-10, 20)
       10
   11 11 11
```

return a + b

• Poté stačí přidat argument --doctest-modules při spuštění pytest

Code coverage

- Jedná se o procentuální pokrytí testů, neboli jaké procento zdrojového kódu je testováno
- V ideálním případě je dobré docílit 100% pokrytí, v praxi jsou však hodnoty nad 90% dostatečné

Jak počítat?

 V kombinaci s knihovnou pytest lze nainstalovat knihovnu coverage, která code coverage vypočítá

\$ py -m pip install coverage

 Dále můžeme code coverage spočítat příkazem coverage run -m pytest (případně musíme dodat další argumenty jako --doctestmodules)

\$ coverage run -m pytest

Výsledek

\$ coverage report -m

Name	Stmts	Miss	Cover	Missing
my_program.py my_other_module.py	20 56	4 6		33-35, 39 17-23
TOTAL	76	10	87%	